



ДЪРЖАВЕНЪ ВЪСТНИКЪ

излиза

за сега три пати въ седмицата, вторникъ, четвъртъкъ и сѣбота.

Годишна цѣна на „Държавенъ Вѣстникъ“

за въ Княжеството е 16 л. за повнъ съ прибавление на пощенскитѣ разноси.

ЗА ВСЯКАКВИ ПУБЛИКАЦИИ

се плаща

за 1 редъ въ стълбецъ отъ $\frac{1}{2}$ страници 40 стот. а за такъвъ въ $\frac{1}{3}$ с. 30

Писма за абонamenti и публикации

и всичко що се отнася до Държавенъ Вѣстникъ се испраща до Администрацията му.

ГОД. IV.

СОФИЯ, четвъртъкъ 28 октомврий 1882.

БРОЙ 123.

Отъ Военното Министерство.

ОБЯВЛЕНИЕ

НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО като признава за необходимо и полезно да се запази въ памятьта на бжджцитѣ поколения, началото на образованието Българската войска, така сжщо и участието, което първитѣ български дружини взехъ въ редоветѣ на Русската Армия, въ врѣме на борбата за освобождение своята си татковина отъ турския яремъ, благоволи да заповѣда да се пристѣпи при Военното Министерство къмъ съставяние историята на Българската Армия.

Примѣра на по-старитѣ братя, които изпълнихъ честно своя дългъ въ миналата война, предаденъ отъ историята безпристрастно, ще въодушеви младата Българска войска, и ще послужи за залогъ на бжджщата ѝ слава. Увѣреността въ съчувствието на всичкитѣ г-да офицери, които сж служили и служатъ въ Българската Армия и опълчението, къмъ предстоящия трудъ дава надежда, че всѣки отъ тѣхъ ще смѣта за своя свята дължностъ да внесе въ него своя драгоцѣненъ взносъ, като съобщи всичкитѣ, каквито има, документи, кроки на позиции, лични въспоминания, описания на отдѣлни епизоди и пр., съ което ще се даде възможностъ да се възпроизведе на страницитѣ на историята, съ пълна точностъ и яеностъ, както трудната работа при началото на организацията опълчението въ Кишиневъ, така и славната боева дѣятелностъ на първитѣ дружини при Ески-Загра, на Шипка, при Шейново и прочее.

Документитѣ и т. п. умолява се да се адресуватъ на името на Военния Министръ, отъ Генералния Штабъ Генералъ Майоръ Барона Каульбарса въ София, и при това да съобщи, ако желае нѣкой да му се запази името въ секретъ.

Като се свърши необходимостта, всичко, което се получи, ще се възвърне на владѣлицитѣ съ най дълбока признателностъ.

1-3

ОФФИЦИАЛЕНЪ ДЪЛЪ.

По Министерството на Вжтрѣшнитѣ Дѣла

УКАЗЪ

№ 717.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милостъ и народната воля

Князь на България.

По предложението на Наштъ Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла, представено Намъ съ докладтъ му отъ 25 септемврий 1882 год. подъ No. 7425, и съгласно съ мнѣнието на Държавний Съвѣтъ,

ПОСТАНОВИХМИ И ПОСТАНОВЯВАМИ:

I. Да утвърдимъ законтъ за чиновницитѣ.

II. Да се приложи въ дѣйствие този законъ незабавно слѣдъ обнародванието му.

III. Исполнението на настоящитѣ указъ се възлага на Наштъ Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла

Издаденъ въ г. Руссе на 10 октомврий 1882 год.

На първообразното съ собствената рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ: Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла,
Генералъ-Майоръ Соболевъ.

Докладъ до Негово Височество.

No. 7425.

Господарю!

Слѣдъ преобразованията, които Ваше Височество постановихте да се въведѣтъ въ администрацията, чрезъ издаванието на избирателний законъ, на законитѣ за терригориялното дѣление, за окржжнитѣ управители и околийскитѣ началници, за окржжнитѣ съвѣти и за общинитѣ, яви се нуждата и за изработванъето на единъ законъ за чиновницитѣ, който имамъ честта да представя на благоуемо-трѣние на Ваше Височество.

Сжществующий днесъ законъ за чиновницитѣ отъ 12 декемврий 1880 год. е недостаточенъ, понеже той се занимава преимущественно съ заплатитѣ, които чиновницитѣ трѣбва да получаватъ въ разни обстоятелства. Съ него добрия чиновникъ не получава никакво възнаграждение и насърчение за усердното му служене, нито пакъ се обезпечава срѣщу политическитѣ измѣнения.

Слѣдствията на едно таково незавидно положение не може да бжде друго, освѣнъ хладнина къмъ службата и незадоволствие къмъ сжществующий редъ.

За да могатъ обаче да се осжществятъ преобразованията, съ които Ваше Височество ще надарите Княжеството, първото условие е подобрието състоянието на ония, които сж повикани да прилагатъ въ дѣйствие законитѣ и наредбитѣ, които Ваше Височество издавате. Законопроекта, който имамъ честта да представя на Ваше одобрение, има за цѣлъ да постигне това подобриение и да привърже чиновницитѣ къмъ тѣхната служба и къмъ ревностното изпълнение на тѣхнитѣ обязанности като служители на отечеството.

Чиновницитѣ ще се назначаватъ окончателно чрезъ Княжеский указъ по представление на Министра, подъ вѣдомството на който служатъ. За да може обаче да се образува едно тѣло отъ лица честни и почтенни, новия законъ опредѣля: че опозорени за престѣпление лица не могатъ да получатъ държавна служба (чл. 6) и че ония, които се опозорятъ, когато сж на служба, трѣбва да се отчислятъ. Това опредѣление, като се почита свято, ще издигне въ населението почестта къмъ чиновническата класса до такава степенъ, щото думитѣ чиновникъ и честността ще иматъ сжщото значение. Освѣнъ това, на държавна служба се допускатъ чужденци само специалисти, каквито още не сжществуватъ въ отечеството ни и то съ одобре-

нието на Държавний Съвѣтъ и за едно врѣме не по дълго отъ три години (чл. 5). За да се постигне желаемата цѣль, сирѣчь да се назначаватъ окончателно на служба само наистина способни лица, закона постановява че отъ начало чиновниците ще се назначаватъ само приврѣменно и съ приказъ, и че тѣ нѣма да се назначаватъ окончателно, освѣнъ слѣдъ като покажатъ способността си и ревността си. Тая приврѣменность не може обаче да трае повече отъ една година и слѣдъ нейното истичанье чиновника или ще се отстранява или ще се назначава окончателно (чл. 8). При назначението си всѣки чиновникъ полага кѣтва прѣдъ прямиятъ си началникъ за вѣрность и прѣданность на Ваше Височество (чл. 9). Новия законъ опредѣля още че никой чиновникъ не може да има двѣ служби (чл. 10), и че всѣкой е длъженъ да изпълнява, безъ добавочно възнаграждение, и други служебни обязанности, които началника би му наложилъ, било въ комиссия или вънъ отъ комиссия (чл. 23). По тоя начинъ ще се отстранятъ злоупотрѣбленията, които сж се правили по нѣкой пѣтъ съ назначаване на чиновници на повече служби или въ безполезни комиссии съ единственна цѣль за да имъ се увеличи жалованието, безъ да се сматра на загубитѣ на съкровището и на нередовноститѣ, които проистичатъ за бюджета. Забранява се тоже да се даватъ парични възнаграждения подъ каквѣто и да е прѣдлогъ, понеже всѣкой чиновникъ е длъженъ да изпълнява съвѣстно обязаноститѣ си, безъ да чака друго възнаграждение, освѣнъ одобрението на своята съвѣсть за доброто негово повѣдение. Отъ това запрещение се исклучватъ случаитѣ, прѣдвидени отъ закона, като напримѣръ, часть отъ стойността на уловената контрабанда и пр. (чл. 42).

До сега сж се правили много нередовности съ минаването на чиновниците отъ едно вѣдомство въ друго — безъ знанието на прѣдишното имъ началство; новия законъ опредѣля, че това не ще може да се върши за напрѣдъ безъ прѣдварително споразумение на Министритѣ отъ двѣтѣ вѣдомства (чл. 11); когато обаче службата го изисква, единъ Министръ може да прѣмѣстятъ подвѣдомственитѣ си чиновници отъ една служба на друга, но не подолна, и отъ единъ градъ въ други (чл. 12). Това прѣмѣстванье се допуца само въ интереса на службата и единъ Министръ, който има на сърдце държавното съкровище, ще избѣгва по възможности тия прѣмѣстания и ще ги прави само въ крайна необходимость, понеже всѣко едно такова распореданье влече съ себе си разноски за суточни и прогонни. Туря се тоже край и на самоволнитѣ гуляния на нѣкои отъ чиновниците, които сж напуцали службата си, отивали сж даже вънъ отъ границата, безъ знанието на началството имъ. За напрѣдъ такива чиновници ще се подвергаватъ на наказания (чл. 14). Туря се край и на безредието въ канцеляриитѣ. За напрѣдъ канцеляриитѣ ще бждѣтъ въ опредѣлени часове и всичкитѣ чиновници ще бждѣтъ длъжни да се намиратъ тамъ прѣзъ цѣлото врѣме, догдѣто трае службата. Ония, които прѣстѣпватъ тоя редъ, ще се наказватъ (чл. 15, 16), и тѣхното присъствие, отсъствие и идванието имъ на врѣме ще се бѣлѣжи въ нарочитѣ регистръ.

Членъ 18-й опредѣля наказания за ония, по злощастие твърдѣ многобройни лица, — които издаватъ правителственитѣ или канцелярскитѣ тайни; такива чиновници ще се отчисляватъ и предаватъ на съдъ. На тоя недостатъкъ въ сегашнитѣ канцелярии ще трѣбва да се обрѣща особено внимание, даже и когато не съществува тайни отъ голѣма важность. Необходимо е да се навикнатъ чиновниците да почитатъ канцелярската си работа и да не я правятъ отъ всеобщо достояние, като я предаватъ по кафенетата и по улицитѣ. Заповѣдва се на чиновниците още и да бждѣтъ вежливи и услужливи къмъ публиката (чл. 21), запрещава имъ се да иматъ особенни занятия, неприлични за положението имъ, напримѣръ, да правятъ търговия, адвокатство и пр. (чл. 24). Оня, който би причинилъ на нѣкое частно лице загуби чрезъ незаконнитѣ си постѣпки, ще може да се прѣслѣдва прѣдъ сждилището съ одобрението на Държавний Съвѣтъ (чл. 25, 46). За да се усигори редовний животъ на чиновниците, за да се тѣ предвардватъ отъ увлеченията, които се виждатъ по дру-

гитѣ държави, чл. 26-й отъ закона опредѣля, че заплатитѣ имъ не могатъ да се продаватъ, сирѣчь, че никой другий освѣнъ тѣхъ не може да получи жалованието имъ и че за дългъ не може да се тури запоръ на заплатата, освѣнъ за една четвърта часть отъ нея. Ония чиновници, на които длъжноститѣ би се закрили, ще получаватъ платата си въ разстояние на три мѣсеци, въ случай че не се назначатъ на друга длъжность. За Министритѣ, които би дали оставката си, остава сжщото както и по прѣди, сирѣчь тѣ получаватъ жалованьето си презъ два мѣсеци, ако не се назначатъ на друга длъжность (чл. 29, 30). Въ случай на болѣсть, доказана съ медицинско свидѣтелство, на чиновника се правятъ нѣкои улеснения, които сж твърдѣ справедливи и които безъ съмнѣние ще послужатъ да ги привържатъ още по-вече къмъ званието имъ. Тия улеснения сж, че началството имъ ще може да ги поддържа въ разстояние на деветъ мѣсеца (чл. 31), като имъ отпуца за първитѣ три мѣсеци цѣлото имъ жалованье, а за другитѣ шесть, въ случай траенье на болестята, по половината отъ заплатата. Държавата е длъжна да е истинска майка за своитѣ добри служители, и чиновниците ще уцѣнятъ щедростята на отечеството къмъ тѣхъ.

Слѣдъ едно тригодишно прослужване на държавна служба никой чиновникъ не ще може вече да се отчислява, безъ уважителни причини (чл. 43); тия причини ще се оцѣняватъ отъ една специална комиссия, наричаема **Върховна комиссия**, на която членовѣтъ ще се избертъ отъ Ваше Височество, отъ Държавний Съвѣтъ и отъ Върховното сждилище. Тая комиссия, съставена отъ лица безпристрастни и независими, ще има да рѣшава да ли обвиненията противъ чиновника сж тѣжки и да ли той заслужва отчисление, или само нѣкое по-леко наказание, (чл. 44). Една по-голѣма гаранция отъ тая въ полза на държавнитѣ служители е невъзможно да се въведе и тя напълно обезпечава бждѣщността на ревностнитѣ и честнитѣ чиновници.

Сжщия тоя законъ опредѣля да се приготви въ кратко врѣме единъ специаленъ законъ за пенсиитѣ на държавнитѣ служители, и това опредѣление ще може да се осществи още презъ течението на тѣзи година, тѣй щото закона за пенсиитѣ ще може да се приложи отъ идущата година.

Членовѣтъ 47, 48, 49 и 50 се занимаватъ съ грѣшкитѣ, винитѣ и престѣпленията на чиновниците, по които навличатъ на себе си виговоръ, мърмяне, глобяване или отчисление става, както го казахме по-горѣ, слѣдъ произнесението на Върховната комиссия (чл. 43). Чиновника се отчислява за незаконно отсъствие въ разстояние на единъ мѣсець, за постоянна немарливость въ изпълнение на обязаноститѣ си, за дѣйствително и съзнателно непокорство на началството, за незачитанье на началницитѣ си, за явно лошо повѣдение, за злодѣяние, за упражнение на други не позволенни занятия и пр. (чл. 50). За всѣки чиновникъ ще се държи особено дѣло, въ което ще се влагатъ всичкитѣ относящи се до него документи за укоръ или похвала, за полученитѣ отпуски, за повишенията и пр. Тия дѣла, отъ които ще се правятъ послужнитѣ списѣци, ще служатъ като основа за повишението на по-добритѣ и по ревностнитѣ между държавнитѣ служалци.

Тия сж, Господарю, на кратко главнитѣ черти, съ които се отличава новия законъ за чиновниците.

Ако Ваше Височество сте съгласенъ съ тия начала, всепокорнѣйше Ви моля да благоволите да подпишете приложенний указъ за туряние въ дѣйствие тоя законъ.

Съмъ, Господарю, на Ваше Височество най-покоренъ служителъ и вѣренъ подданикъ.

София, 25 септември 1882 година.

Подписалъ: Министръ на Вѣтрѣшнитѣ Дѣла
Генералъ-Майоръ Соболевъ.

ЗАКОНЪ ЗА ЧИНОВНИЦИТЪ.**ГЛАВА I.****За назначението на чиновниците.**

Чл. 1. Чиновниците изпълняватъ държавна служба, която е учредена отъ закона и за която имъ се плаща отъ държавното съкровище.

Чл. 2. Чиновниците се назначаватъ съ Княжески указъ, по прѣдложението на надлъжния Министръ, или съ приказъ отъ Министра или отъ окръжния управителъ, съгласно съ особнитъ закони.

Чл. 3. Всеки Министръ прѣдставя на Княза за назначение, или назначава самъ ония чиновници, които му сж подвѣдомствени.

Чл. 4. Положението на чиноветъ, които зависятъ отъ Военното Министерство, се опредѣля особно отъ военнитъ закони.

Чл. 5. На държавна служба могатъ да се назначаватъ всички Български подданици безъ разлика на вѣра и происхождение.

За служби, които изискватъ специални теоритически и практически познания, ако нѣма Български подданици съ подобни качества, позволява се да се назначаватъ и чужди подданици, които да иматъ свидѣтелство за учението си въ нѣкое висше специално заведение и свидѣтелство за службитъ, които сж изпълнявали слѣдъ свършването учението си.

Чуждитъ подданици се приематъ на държавна служба съ одобрението на Държавний Съвѣтъ за вѣре не повече отъ три години.

Чл. 6. Не могатъ да бждатъ назначени, нито оставени на държавна служба:

а) лицата, които се прѣслѣдватъ за злодѣяния или прѣстѣпления противъ собствеността или добритъ нрави;

б) лицата, които сж били осѣдени на затворъ за кражба, злоупотрѣбление на довѣрие, машеничество, измама въ качество или количество на стоки, укриванье на държавни документи или на държавни и общински пари, прѣстѣпление противъ нравитъ, поддѣлка на подписъ и лъжесвидѣтелство; банкрутитъ, за които не е послѣдвало опредѣление отъ надлъжния сждъ, че имъ се възстановява честта;

в) лицата, които не притѣжаватъ, изискуемитъ отъ специалния законъ, качества за служба.

Чл. 7. Всеко лице, което подава прошение за служба трѣбва да покаже въ него: името и прѣзимето си, възрастта си, мѣсторождението си, настоящето си занятие, заведенията гдѣто се е училъ, язицитъ, които говори и пише, вѣроисповѣданието си, жененъ ли е, вдовецъ ли е или е нежененъ, числото на живитъ му дѣца и внуци.

При прошениято ще приложи: свидѣтелствата си за происхождение, учение, служебна дѣятелность, военна служба и дипломитъ, които притѣжава.

Чл. 8. Лицата, които за първий пѣтъ просятъ държавна служба, могатъ да бждатъ назначавани приврѣменно, за испитвание на способноститъ имъ.

Въ приказа за назначението имъ се упоменува, че това назначение е приврѣменно.

Испитуемитъ чиновникъ ще изпълнява сжщитъ обязанности и ще да има сжщитъ права спрямо публиката, както и редовнитъ чиновници.

Назначението за испитвание не може да се продължи повече отъ една година.

Приврѣменнитъ назначения не могатъ да се подновяватъ. Въ продължение на вѣремето до срока испитуемитъ чиновникъ или се уволнява отъ служба, или се назначава окончателно.

Чл. 9. Всеко лице, което се назначава на държавна служба за първъ пѣтъ, длъжно е прѣди встѣпването си въ службата, да даде клетва, че ще бжде вѣренъ на Негово Височество Княза, че ще се подчинява на законитъ и ще изпълнява обязанноститъ по службата си.

Чл. 10. Ни едно лице не може да бжде назначено сжщеврѣменно на двѣ или повече държавни штатни служби.

Чл. 11. Никой чиновникъ не може да бжде прѣмѣстенъ отъ службата на едно вѣдомство въ службата на друго,

безъ да е далъ за това съгласието си писменно; сжщо е необходимо да даде своето съгласие за това прѣмѣстванье и началството, подъ вѣдомството на което е той служилъ до тогава.

Чл. 12. Висшето началство има право да прѣмѣстя чиновникитъ на равна длъжность, когато го изисква дѣйствителната полза на службата.

ГЛАВА II.**За длъжноститъ на чиновниците.**

Чл. 13. Всеко лице, назначено на служба, е длъжно да се яви на службата си на вѣре, което се опредѣля по най-късото разстояние отъ мѣстонахожданието до мѣстоназначението, като се смѣта по четиридесетъ километра на день отъ третия день слѣдъ получаването извѣстието за назначението си.

Това правило се приспособява и за чиновникитъ, които се прѣмѣстятъ отъ една служба на друга.

Чл. 14. Никой чиновникъ не може да се отдалечава отъ мѣстослужението си безъ разрѣшение отъ началството, и всекий, който има таквоя разрѣшение, длъженъ е да се намѣри на службата си непремѣнно на първий день слѣдъ истичаньето срока на отпуса.

Чиновникитъ, които не изпълнятъ това задължение, може да се подвергаватъ на дисциплинарно наказание; и въ случай, че отсъствието имъ се продължи повече отъ петнадесетъ дена, тѣ се уволняватъ, освѣнъ ако отсъствието имъ се оправдава съ нѣкоя важна и благословна причина, за която тѣ сж извѣстили на своето началство въ вѣре.

Чл. 15. Чиновникитъ сж длъжни да се намиратъ въ учрѣдението, гдѣто служатъ презъ всичкото опредѣлено чрѣзъ особенни правилници вѣре за занятията; тѣ не могатъ да напуцатъ това учрѣждение безъ разрѣшение отъ своето началство.

Чл. 16. Въ всека канцелярия се държи регистръ за отсъствията, въ който ще да се означава деня, вѣремето на отсъствието и името на чиновника, който е отсъствувалъ.

Този регистръ ще се подписва всеки присѣтственъ отъ началника на канцелярията; въ негово отсъствие той се подписва отъ най-горния между присѣтствующитъ чиновници, а ако има нѣколко чиновници отъ сжщата степенъ, тогава се подписва отъ най-старшия по назначение.

Чиновникътъ, на когото е възложено държанието на регистра за отсъствията ще подлежи на еднаква отговорность за отсъствията, които не е забѣлѣжилъ, като да е самъ той отсъствувалъ.

Когато едно отсъствие се оправдае, въ регистра се забѣлѣзва причината, която се е приела за оправданието на чиновника.

Чл. 17. Всеки чиновникъ трѣбва да изпълнява длъжността си точно, честно и усърдно, като се съобразява съ законитъ и наставленията на началството си.

Чл. 18. Всеки чиновникъ е длъженъ да пази тайната на служебнитъ дѣла, които му сж повѣрени.

Строго му се забранява да дава преписи отъ официалнитъ книжа, безъ разрѣшение отъ началника на учредението.

За нарушение на настоящия членъ, чиновника се уволнява отъ служба и може да бжде прѣдаденъ на сждъ съобразно съ наказателния законъ.

Чл. 19. По служебнитъ си дѣла чиновникитъ сж длъжни да се обръцатъ къмъ непосредственното си началство.

Къмъ по-горнѣето си началство тѣ могатъ да се отнасятъ само за да прѣдставятъ правото си за повишение на служба или пѣкъ за да прѣдставятъ обяснения по нѣкое оплакване, подадено противъ тѣхъ.

Чл. 20. Никой чиновникъ не може да дава заповѣди на своитъ подвѣдомствени по дѣла, които не се отнасятъ до службата.

Всеки чиновникъ длъжи повиновение, честь и почитание къмъ по-горнитъ си.

Чл. 21. Въ отношенията си къмъ публиката чиновниците трѣбва да бѣдѣтъ безпристрастни, вѣжливи и услужливи.

Чл. 22. Всѣки чиновникъ е длъженъ да носи при изпълнение служебнитѣ си обязанности, отличителнитѣ знакове, опредѣлени отъ закона.

Чл. 23. Всѣкой чиновникъ може да бѣде назначенъ, безъ увеличение на съдържанието му, да изпълнява приврѣменно, освѣнъ своята длъжностъ, и друга нѣкоя, отъ същото вѣдомство, или пъкъ може да бѣде назначенъ членъ на една комиссия по същото вѣдомство.

Чл. 24. Чиновникътъ не може да се занимаватъ съ търговия и адвокатство, и въобще съ никакво занятие, което е неприлично и несъвмѣстимо съ държавната служба.

Чл. 25. Чиновникъ, който чрѣзъ незаконно дѣйствие или погрѣшка, направена въ врѣме на изпълнение своитѣ обязанности, причини пагуба на нѣкой гражданинъ, подлѣжи на прѣслѣдване чрѣзъ съдилищата за нанесенитѣ загуби.

Но такова прѣслѣдване се възбужда само съ одобрѣнието, прѣдвидено въ 46 членъ.

ГЛАВА III.

Правата на чиновникътъ.

Чл. 26. Всѣкой чиновникъ получава за службата си опредѣленната за нея отъ закона заплата отъ деня на встъпването въ длъжностъ.

За това встъпване на служба непосредствения началникъ на чиновника му издава свидѣтелство. Чиновникътъ приематъ заплата си за службата прѣзъ истеклия мѣсець на първо число на слѣдующия мѣсець.

Продаването жалованието на чиновника е забранено и безъ дѣйствие; то не подлѣжи на заповѣдь, освѣнъ за една четвърта часть отъ цѣлата мѣсечна заплата.

Чл. 27. Когато нѣкой чиновникъ се повиши на длъжностъ, той получава заплата на прѣдишната си служба до деня, въ който напусне тая длъжностъ; и отъ този день започва да получава жалованието на новата си служба.

Чл. 28. Испитуемитѣ чиновници получаватъ заплата, означена въ приказа за тѣхното назначение.

Тѣзи заплата не може да бѣде по-голяма отъ заплата, която би получилъ окончателно назначения чиновникъ, нито по-малко отъ половината ѝ.

Чл. 29. Министритѣ, които сѣ си дали оставката, получаватъ платата си и слѣдъ освобождението си отъ служба два мѣсеца. Ако обаче, прѣди истичанието на това врѣме, тѣ се назначатъ на друга служба, то Министерската си плата тѣ получаватъ само до деня на назначението си на новата служба.

Чл. 30. Чиновникъ, който е уволненъ по причина че службата му се закрие, получава платата си за три мѣсеца отъ деня на закриването. Ако ли въ туй врѣме се назначи на нова служба, получава заплата си само до деня на назначението си.

Чл. 31. Въ случай на болѣсть, доказана съ свидѣтелство, припознати отъ началството му, чиновникътъ получава цѣлата си заплата въ разстояние на три мѣсеца, които се броятъ отъ денятъ, въ който е прѣстаналъ да изпълнява длъжността си.

Слѣдъ истичанието на това врѣме надлѣжниятъ Министръ чрѣзъ особенно разрѣшение може да позволи щото той да получава половината отъ платата най много още за шесть мѣсеци.

Чл. 32. Всѣкий чиновникъ има право прѣзъ годината, безъ умаление на платата си, на единъ мѣсець отпускъ.

Отпускъ до два мѣсеца и съ пълна заплата се дава по крайно уважителни причини.

Въ случай на тримѣсеченъ отпускъ, чиновникътъ получава половинъ заплата за третия мѣсець. По дългъ отпускъ отъ три мѣсеца не се разрѣшава.

Дипломатическитѣ агенти въ странство могатъ, безъ намаляване на заплата си, да се ползватъ съ отпускъ по-вече отъ два мѣсеца, ако съ годишнитѣ си отпуски тѣ не сѣ се ползовали въ продължение на три години.

Чл. 33. Непосрѣдственитѣ началници могатъ да разрѣшаватъ отпуски най много до 10 дена.

Всѣка просба за по-дългъ отпускъ се прѣдставя на надлѣжния Министръ чрѣзъ непосредствения началникъ на чиновника съ прибавление на неговото мнѣние.

Въ просбата трѣбва да се означава срока, причината за отпуска, денятъ, отъ който трѣбва да се почва, и мѣстото, гдѣто чиновника иска да го прѣмине.

Чл. 34. Въ дадениятъ отпускъ трѣбва да се означава, отъ кога той захваща; въ противенъ случай отпуска се счита отъ деня, въ който той е съобщенъ на надлѣжното лице.

Чл. 35. Всѣкой чиновникъ слѣдъ завръщането си отъ отпускъ е длъженъ да яви за това на Министра чрѣзъ посрѣдството на своето началство.

Чл. 36. Всѣки разрѣшенъ отпускъ се записва въ послужний списъкъ на чиновника.

Чл. 37. Всѣкой чиновникъ, който се командира по правителствена работа получава:

- а) пѣтни разноси за пройденото разстояние, и
- б) наднични пари за врѣмето на командировката.

Чл. 38. Пѣтнитѣ разноси се опредѣлятъ по слѣдующитѣ три начина:

а) когато пѣтуването става прѣзъ мѣста, гдѣто има пощенски трактъ, командированото лице получава по 40 стотинки за всѣки пройденъ километръ, ако заплата му е по-долу отъ 3000 лева на годината; — по 60 стотинки, ако заплата му е отъ 3—6000 лева; по 80 стот., ако заплата му е отъ 6—10.000 лева и по 1 левъ и 20 ст., когато той получава плата по-горѣ отъ 10.000 лева;

б) когато пѣтуването става по желѣзница или параходъ, командированото лице получава билетъ за I классъ, ако споредъ горното прѣсмѣтанье, то има право на пѣтни разноси отъ 80 ст. или на горѣ, а ако нѣма това право, то получава билетъ за II классъ;

в) когато пѣтуването става прѣзъ мѣста, дѣто нѣма пощенски трактъ, и не ходи ни желѣзница, ни параходъ, командированото лице получава, освѣнъ опредѣленитѣ споредъ пунктъ а пѣтни разноси, още и върхнината до дѣйствително иждивенната сума, като прѣдстави оправдателенъ документъ, потвърденъ отъ надлѣжнитѣ учрѣждения.

Чл. 39. Надничнитѣ пари за командировкитѣ се опредѣлятъ въ $\frac{1}{3}$ часть отъ платата, която получава командированото лице на день.

Чл. 40. Пѣтнитѣ разноси и надничнитѣ пари за командировки вѣнъ отъ Княжеството, се опредѣлятъ отъ Министерския Съвѣтъ, отдѣлно за всѣка командировка.

Чл. 41. Всѣко лице, което се назначава за първъ пѣтъ на държавна служба, или се прѣвежда на служба въ друго мѣсто, получава пѣтни пари за разстоянието отъ мѣстонахожданието до мѣстоназначението си, съгласно съ членовѣтъ 13 и 38 на настоящия законъ.

Чл. 42. Забранено е да се даватъ на чиновникътъ каквито и да било парични възнаграждения, добавочно съдържание, подъ какъвъ и да било прѣдлогъ, освѣнъ въ прѣдвиденитѣ въ специалнитѣ закони случаи.

Ако би такова възнаграждение да се отпустне, то остава за смѣтката на длъжностното лице, което го е разрѣшило.

Чл. 43. Никой държавенъ чиновникъ, който е прослужилъ поне три години въ качество на дѣйствителенъ чиновникъ, не може да бѣде отчисленъ безъ съгласието на Върховната комиссия, за която е дума въ слѣдующия членъ и която провѣрява, да ли той подпада въ прѣдвиденитѣ въ чл. 50 случаи.

Чл. 44. Тѣзи комиссия се съставлява отъ 5 члена: трима назначени отъ Негово Височество, единъ отъ Държавния Съвѣтъ и единъ отъ Върховния Кассационний Сѣдъ. Тя избира изъ по между си своя прѣдседателъ и приема прѣдставление отъ надлѣжния Министръ за предлагаемото отчисление.

Комиссията, слѣдъ като събере нуждитѣ свѣдѣния, постановява рѣшенията си дверемъ затвореннимъ.

Чл. 45. Всѣки чиновникъ има право на пенсия споредъ особенъ специаленъ законъ.

Чл. 46. Срѣщу никой чиновникъ или бивши чиновникъ не може да бѣде възбудено углавно прѣсѣдване за злодѣяние и прѣстѣпление, а тѣй сѣщо и граждански искъ по дѣйствиа, относящи се до службата му, безъ разрѣшението на надлѣжний Министръ.

Бѣлѣжка. Чиновницитѣ отъ сѣдебното вѣдомство се прѣдаватъ на сѣдъ по закона за сѣдоустройството.

Всѣки чиновникъ, който се намѣрва подъ сѣдебно слѣдствие за злодѣяние или прѣстѣпление, се отстранява отъ длѣжността си, и това даване подъ сѣдъ повлича слѣдъ себе си тозъ часъ прѣкращение заплатата на чиновника прѣзъ всичко врѣме, догдѣ трае слѣдствието. Ако чиновникътъ се оправдае, получава задържаната си заплата и службата.

ГЛАВА IV.

За дисциплинарнитѣ наказания и отчислението на чиновницитѣ.

Чл. 47. Въ случай на неиспълнение обязаноститѣ му, на чиновника се прави напомняние или мѣренье отъ непосредственото негово началство, което съобщава за това и на висшата власть, когато то счита, че направената погрѣшка е важна и заслужва да се съобщи.

Чл. 48. За всѣко нередовно изпълнение на обязаноститѣ по службата си, или за уклонение отъ добро поведение чиновникътъ се наказва безъ право на апелъ отъ надлѣжния Министръ съ нѣкое отъ слѣдующитѣ дисциплинарни наказания:

Мѣренье, което се запазва въ послужний списъкъ на чиновника;

Лишение отъ половината на платата му най-много за шесть мѣсеци;

Понижението му на непосредственно подолна служба.

Тѣзи послѣдна мѣрка може да се испълни само съ Княжески указъ, ако тя се отнася до чиновникъ, който е назначенъ съ указъ.

Чл. 49. Чиновницитѣ могатъ да бѣдѣтъ отчислени само отъ началството, което ги е назначило, съгласно съ членовѣтъ 2, 3 и 43.

Чл. 50. Отчислението отъ държавна служба може да стане само за единъ отъ слѣдующитѣ случаи.

а) за незаконно отсѣствие въ разстояние на единъ мѣсець.

б) за постоянна немарливостъ въ изпълнение на служебнитѣ си обязаности;

в) за дѣйствително и съзнателно непокорство на заповѣдитѣ на своето началство;

г) за незачитанье на началницитѣ си;

д) за явно лошо поведение;

е) за прѣстѣпления, указани въ чл. 6 на настоящия законъ;

ж) за упражнения на занятия, указани въ чл. 24, и за издаване тайни по службата.

ГЛАВА V.

За послужнитѣ списъци на чиновницитѣ.

Чл. 51. За всѣки чиновникъ се държи особено дѣло въ Министерството, или въ учреждението, отъ което той зависи.

Това дѣло съдържа:

а) послужения списъкъ съ свѣдѣнията, изброени въ чл. 7 отъ настоящия законъ;

б) даденитѣ му отпуски;

в) наложенитѣ дисциплинарни наказания;

г) наказанията, наложени по сѣдебни прѣсѣди;

д) отличията и похвалитѣ, които е получилъ по службата си;

е) постъпеннитѣ назначения и датата имъ сѣщо и датата на уволненията му.

Чл. 52. Всѣки пѣтъ, когато единъ чиновникъ заслужи при особенни и забѣлѣжителни случаи похвала или укоръ, неговия непосредственъ началникъ ще направи за това особенъ рапортъ на надлѣжното Министерство.

Освѣнъ това въ началото на всѣка година, всичкитѣ отдѣлни началници отправятъ въ Министерствата бѣлѣжки върху поведението, способността и дѣятелността на всѣки

отъ подчиненитѣ си въ изпълнението на неговитѣ служебни обязаности.

Чл. 53. Когато единъ чиновникъ прѣстане да служи, по негово исканье му се дава отъ надлѣжното началство завѣренъ прѣписъ отъ послужния му списъкъ.

ГЛАВА VI.

Общо распорѣждане.

Чл. 54. Законътъ за чиновницитѣ отъ 12-й декември 1880 година и всичкитѣ распорѣждания и узаконения по този прѣдметъ, издадени прѣди настоящия законъ, освѣнъ тѣзи по сѣдебната часть, се отмѣняватъ.

По Военното Вѣдомство.

Негово Височество въ гр. Руссе на 14 октомври 1882 год. изволи на издаде слѣдующий

П Р И К А З Ъ

№ 118

Превеждатъ се: отъ Свищовската No. 15 дружина подпоручикъ Кикименовъ, въ Софийската N. 1 на Негово Височество дружина.

Отъ Берковската No. 9 дружина подпоручикъ Начовъ, въ Силистренската No. 24 дружина.

Уволнява се въ отпускъ възгъ отъ границата: отъ Варненската No. 20 дружина капитанъ Малафѣевъ на единъ мѣсець.

Подписалъ: Военный Министръ отъ Генералния Штабъ
Генералъ Майоръ Баронъ Каульбарсъ.

Негово Височество въ г. Руссе на 16 октомври 1882 год. изволи да издаде слѣдующий

П Р И К А З Ъ

№ 119.

Опредѣляватъ се на служба уволненитѣ отъ Императорската Русска служба: отъ Генералния Штабъ капитанъ Арбузовъ, съ чинъ майоръ отъ 12 текущия октомври, съ старшинство въ настоящия чинъ отъ 8 януарий 1879 г., като се назначи да състои за особенни порѣчки при Военния Министръ.

Началника на Техническото отдѣление при Военното на Негово Височество училище, отъ корпуса на Военнитѣ топографи Штабсъ-капитанъ Оедотовъ, капитанъ, като се зачисли въ списъцитѣ на училището.

Уволнява се въ отпускъ възгъ отъ границата: отъ Собственния на Негово Височество Конвой ротмистра Фонъ-Кубе, на два мѣсеца.

Подписалъ: Военный Министръ отъ Генералния Штабъ
Генералъ Майоръ Баронъ Каульбарсъ.

П Р И К А З Ъ

№ 198.

Негово Височество благоволи да пожалова на ротмистра Кубе сребърна медаль „за заслуга“ и да заповѣда да се обяви на този офицеръ Височайша благодарность за усърдната му служба и не уморна дѣятелность, която показа презъ врѣме на командованието Конвоя.

На всичкитѣ г. г. офицери отъ Конвоя на Негово Височество обявява сърдечната си благодарность за отличната имъ и ревностна служба, а на нижнитѣ чиновне благоволи да заповѣда да се предаде „спасибо“.

София 14 октомври 1882 год.

Подписалъ: Военный Министръ отъ Генералния Штабъ
Генералъ-Майоръ Баронъ Каульбарсъ.

П Р И К А З Ъ

№ 199.

Прѣзъ врѣме на прѣсѣдыванието на Негово Величество Сръбский Кралъ въ Руссе, Дунавската флотилия се отличаваше, както и всѣкога, съ исправно изпълнение своята длѣжность и редъ, за което Негово Височество благоволи

да заповѣда да се обяви Височайша благодарност на за-
вѣдующия Морската частъ капитанъ Лейтенанта Конкевича
и на параходнитѣ командири: на Лейтенантитѣ Шишма-
рева и Θεодосиева, а на юнацитѣ матроси „спасибо“.

София, 14 октомврий 1882 год.

Подписалъ: Военный Министръ отъ Генералния Штабъ
Генералъ-Маиоръ Баронъ Каульбарсъ.

П Р И К А З Ъ

№ 200.

По моегѣ ходатайство Негово Височество благоволи да
пожалува на долѣспоменжитѣ лица слѣдующитѣ награди
за отличията имъ въ дѣлата при усмиряване разбойни-
цитѣ на истокъ: отъ Севлиевската № 14 дружина на
подпоручика Тошевъ — сребърна медаль „за заслуга“; отъ
сжщата дружина отъ 1-ва рота на сержанта Руси Ангелова — воененъ орденъ сребренъ кръстъ 3-й классъ; на
конния жандармъ отъ Руссенския окръгъ Жено Янакиевъ
— сжщия орденъ; отъ Севлиевската № 14 дружина отъ
1-ва рота на редовитѣ: Ивана Петровъ и Мисо Нѣмова
— бронзови медали „за заслуга“; на жителитѣ: отъ село
Осиково Добри Рачева, Тодора Генова и Никола Юрданова — бронзови медали „за заслуга“; отъ село Водица,
Гену Петрова; отъ село Касарина, Димитра Стоянова и
отъ село Батембергъ, Нончу Петрова — по единъ полимпе-
риялъ.

София, 15 октомврий 1882 година.

Подписалъ: Военный Министръ отъ Генералния Штабъ
Генералъ-Маиоръ Баронъ Каульбарсъ.

П Р И К А З Ъ

№ 201.

Негово Височество благоволи да пожалува подаръци:
на капитана отъ Свищовската № 15 дружина Лабановский,
и на подпоручика отъ сжщата дружина Добринова, за
лихостѣта съ която се въскачиха бинекъ по стрѣмнината
на редута Касагларъ при штурма на този редутъ отъ 1
бригада на 25 августъ въ врѣме на маневра въ Марашкия
лагерь.

София, 15 октомврий 1882 година.

Подписалъ: Военный Министръ отъ Генералния Штабъ
Генералъ Маиоръ Баронъ Каульбарсъ.

НЕОФФИЦИАЛЕНЪ ДѢЛЪ.

Телеграфически Делеша

на „Държавенъ Вѣстникъ“.

(Агенция „Хавасъ“.)

Парижъ, 22 окт. Английското правителство е предло-
жило на Франция да назначи министръ резидентъ англи-
чанинъ въ Египетъ. Този министръ ще помага на Хеди-
вѣтъ и ще замѣстюва двойний контролъ. Вслѣдствие на
възраженията отъ г. Дуклеркъ, Лордъ Гранвилъ ще измѣни
проекта си.

Берлинъ, 22 окт. Лантагтъ се свиква за $\frac{2}{14}$ но-
емврий.

Цариградъ, 22 окт. Султана, вчера, прие на частна
ауденция Лордъ Дюферина, който вечерта заминъ съ фа-
милитѣ си за Египетъ.

Портата е телеграфирала до Ессадъ паша, турски
посланникъ въ Парижъ, наставления, за да испита френ-
ското правителство относително потвърдяването новий
Туниски Бей отъ Султана.

Лондонъ, 22 окт. Въ камарата на общинитѣ Сиръ К.
Дилке казва: правителството, въ отговоръ на възраженията
отъ Портата, ѝ е искало че миссията на Лордъ-Дюферина
въ Египетъ никакъ не промѣнява характера на диплома-
тическитѣ отношения.

Каиро, 20 окт. Генералъ Аллисонъ е рѣшилъ да про-
води трима английски офицери въ Суданъ за да напра-
вятъ единъ точенъ рапортъ за положението на работитѣ.

Лайпцигъ, 22 окт. Върховний имперски сждъ е кас-
сиралъ пресждата на Берлинский сждъ, който бѣше оправ-
далъ депутата Моксона, обвиняванъ въ обида спрямо г.
Бисмарка.

Върховний сждъ е препратилъ дѣлото до сждилището
отъ първа инстанция за да се подкачи отново процесса.

Каиро, 23 окт. Извѣстията изъ Арабия донасятъ че
се е появила холера въ Мекка.

Г. Бредифъ, френски контролеоръ, съ едно писмо до
Шерифъ паша пита, защо, като и до сега още контрола
сжществува, главнитѣ контролери не сж призовани да при-
сѣтствуватъ въ засѣданието на министерский сждъ.

Берлинъ, 23 окт. Говори се че г. Бисмаркъ щялъ да
си дойде въ Берлинъ презъ м. ноемврий за да земе учас-
тие въ разискванията на пруската диета.

Очаква се днесъ да бжде обнародванъ указа за рас-
турванието на Берлинский градски сждъ.

Парижъ, 24 окт. Вѣст. National казва: всяка опасностъ
за министерска криза, при отварянието наново камаритѣ,
се вижда съвършено отдалечена.

Siecle казва, че бюджета за 1883 год. ще функционира
безъ заеми.

Каиро, 24 окт. Ислѣдователната комиссия е събрала
нови доказателства за участието на Араби въ изгарянието
на Александрия.

Свѣдѣнията изъ Горния Египетъ сж лоши. Слуха че
града Хартумъ билъ превзетъ не се е още потвърдилъ.
Лъже-пророка има на расположение 30,000 человекъ.

Бѣлградъ, 24 окт. Министерский сждъ, подъ пред-
сѣдателството на Краля, е рѣшилъ щото кабинета Пиро-
чанацъ да си остане на властѣта.

Пеща, 24 окт. Военный министръ, въ едно дълго слово
предъ комитетата на Австрийската делегация, доказалъ нуж-
дата да се преобразова войската, и искалъ главнитѣ пун-
ктове на проекта си за това преобразование.

Бюджетарната комиссия на австрийската делегация
е приела всички статии на обикновенний воененъ бюджетъ
послѣ даденитѣ отъ военния министръ обяснения.

Цариградъ, 25 окт. „Хакикатъ“ казва, че е невѣро-
ятно да се удържи съгласието между Англия и Франция,
вслѣдствие на отстранението г. Бредифа, френский кон-
тролеръ въ Египетский сждъ, и въ слѣдствие на язика
който държи печатѣтъ.

Сжщия вѣстникъ прибавя че миссията на Лордъ Дюф-
ферина не е вдъхнѣла довѣрие на всичкитѣ държави. Той
вѣрва че Англия е била по-добрѣ въудушевена като е
искала отъ Портата да прибави единъ турски дипломатъ
при Лордъ Дюферина.

Всички противохолерически мѣрки, сж се зели въ
Мекка.

Г. Радовичъ, Германский посланникъ, е пристигнѣлъ
тука.

Лондонъ, 25 окт. Times обнародва двѣ писма, испра-
тени до Араби презъ врѣмето на бунтуванието му, едно
отъ Мохамедъ Зафаръ-Шейхъ, влиятеленъ жителъ на Ил-
дизъ Киошкъ, и друго отъ Ахмеда Араболъ, секретаръ на
Султана. И двѣтѣ писма искаватъ Султановото довѣрие
въ Араби, и надеждата че той не ще остави Египетъ да
испадне на чужди рѣцѣ.

Тѣзи писма доказватъ още, че Султана нѣма никаква
симпатия нито за Исмаилъ паша, бивший Хедивъ, нито за
Халимъ паша, нито за Теффикъ паша.

Парижъ, 26 окт. Г. Дюклеркъ е отхвърлилъ съвър-
шено предложението на Турция, която искаше да се
разиска въпроса за потвърдението новий туниский Бей
отъ Султана. Г. Дюклеркъ основава своя отказъ върху
независимостѣта на Тунизия, независимостъ, приета отъ
Франция по всичкитѣ управления.

Увѣряватъ че Портата се готвила да протестира.

Лондонъ, 25 окт. Английскитѣ вѣстници, по поводъ
на открититѣ документи въ процесса на Араби, които до-
казватъ замѣшателството на Султана въ възбунтуванието
на Араби, отхвърлятъ идеята за усиляването на турската

власть върху Египетъ, или пакъ искатъ щото тая власть да бѣде чисто номинална.

Истинно е че Султана е мислилъ да испроводи въ Египетъ особенъ комисаръ същеврѣменно съ Лордъ Дюферина, но послѣ се помѣтнѣлъ.

Въ Камарата на общинитѣ, Сиръ-Норткотъ извѣсти че има да направи едно дълго запитване върху Египетъ.

Той ще иска отъ кабинета свѣдѣния най широки. Утрѣ ще поиска да се назначи деня въ който ще направи запитването си.

Трънскій окръженъ сѣдъ.

РѢШЕНИЕ

№ 96

Въ името на Негово Височество **Александръ I-й** Князь Българскій, на хилядо осемстотинъ осемдесетъ и втора година, двадесетъ и първий августъ, Трънскій окръженъ сѣдъ въ публичното си заседание при слѣдующий съставъ: председателъ **Ив. Ив. Доковъ**, членове: **Симеонъ Монева** и **Стефанъ Титковъ**, при секретаря **Харалампий Драгановъ** и въ присѣдствието на и. д. прокурора **Кирилъ А. Стайковъ**, разгледва гражданското дѣло подъ №. 5, по описа за 1882 година, по искътъ на жителя отъ с. Клисуря (Трънска околия) **Зафирко Златковъ**, срѣщу с. Власинската община (Кралевство Сърбия) за 7902 гроша, седемъ хиляди деветстотинъ и два гроша по контрактъ, сключенъ за една мера, находяща се въ територията на Българското Княжество (Трънско окръжие).

Обстоятелства да се породи тоя процесъ сж:

Истеца **Зафиръ Златковъ** отъ с. Клисуря, прѣвъ 1880 година, а именно на 29-й априлий, като ималъ да зема отъ с. Власинската община 19,252 гроша, свързалъ контрактъ, щото поменатата община срѣщу тѣзи пари, му отстъпва собственната си мера, находяща се въ българската територия и то за двѣ години: отъ 1880—1882 година. Истеца **Зафиръ Златковъ**, когато почналъ експлоатирание мерата, жителитѣ отъ околнитѣ села **Колуница**, и **Божица**, като видѣли, че **Зафиръ Златковъ** присвоилъ и тѣхната мѣра, потъжили се прѣдъ Трънскій окръженъ управителенъ съвѣтъ, който послѣдний да расправи споровѣтъ мѣжду имъ командировалъ одного отъ членовѣтъ си да преглѣда работата. Члена отъ съвѣта, като видѣлъ, че село Власинската община отдала неправилно и чуждата мера подъ наемъ, той позволилъ на споменатитѣ села да се ползватъ отъ собственната си мера, а **Зафиру Златкову** запрѣтилъ. **Зафиръ Златковъ** (истецъ по дѣлото), като узналъ, че е тѣй работата, прибиралъ приходитѣ само отъ половината мѣра прѣвъ тѣзи двѣ години, и като се свършилъ срокътъ, той заявява искъ въ сѣдътъ, за подкрѣпление който представя сключений му контрактъ, и на основание третийтъ членъ отъ него, който гласи: „Власинската община дава право на **Златковъ** и обѣщава се, ако въ случай излѣзатъ претенции за прѣвзимание условенитѣ мѣста отъ страна на българскитѣ и други сѣдове, да подмиряватъ количеството, а същеврѣменно **Златковъ** поднесе документи за привзетитѣ земи“. За това моли сѣдътъ да осѣди Власинската община да му отстъпятъ споредъ контракта още за двѣ години тая половина часть, да издаде прѣдварително изпълнение за да прибере тѣвъ годишний плодъ и най-послѣ моли да му се заплатятъ всичкитѣ разноски.

При разгледването дѣлото на 14-й августъ 1882 година, въ залата на заседанието яви се само истецъ **Зафиръ Златковъ**, а отвѣтницитѣ, ако и бѣха призовани по установенний редъ отъ закона (ст. 115 п. 2 отъ Врѣм. Сѣдеб. Правила) съ призовка подъ №. 65 отъ 20-й мартъ т. г. и обнародвана въ броеветѣ 35, 36 и 37 т. година, не се явиха.

Истеца слѣдъ като обясни устно искътъ си, както и по-горѣ се изложи, помоли сѣдътъ да се отложи дѣлото за едно кѣсо врѣме, за когато да представи удостовѣрения, споредъ както се изискватъ въ 3 членъ отъ контракта, че дѣйствително му била привзета половината часть отъ наетата мѣра.

Сѣдътъ като изслуша молбата на истецъ и заключението на и. д. прокурора, слѣдъ свѣщанпето си на основание ст. 139 отъ Врѣм. Сѣд. Правила, опредѣли: щото дѣлото да се отложи за 31 августъ, за когато истецъ да представи споменжитѣ по-горѣ удостовѣрения.

На 21 августъ 1882 година, при откривание заседанието истецъ се представи заедно съ нуждитѣ удостовѣрения, помоли сѣдътъ да осѣди село Власинската община задочно да му отстъпи ползувание отъ мерата още за двѣ години, заплати станжитѣ разноски; тѣй сжщо заплати лихвата на останалитѣ още да зема отъ нея община 7902 (седемъ хиляди деветстотинъ и два гроша),

Сѣдътъ,

Като изслуша устнитѣ обяснения на истецъ **Зафиръ Златковъ** и заключението на **И. Д.** прокурора, който на пълно поддържа искътъ на ищеца, като го намира за основенъ, при оттегляване на свѣщанпие за да разрѣши тоя дѣло като взе прѣдъ видъ:

1) че ищеца по настоящето дѣло, **Зафиръ Златковъ**, иска съ контрактъ законенъ половина часть отъ мера, която Власинската община му дала и на други общини отъ Българското княжество, само и само да се отърве отъ дългътъ си къмъ **Зафира Златковъ**, каквато мера като чужда половината не може никому да я дава, освѣнъ сжщитѣ ѝ притѣжатели, а именно **Колуница** и **Божица**;

2) че спорѣдъ третия членъ Власинската община се е задлъжила, че ако има въ дадената имъ мера претенция отъ друго, че неправилно е дадено, прѣдоставя правото на ищеца да трѣси чрезъ сѣдъ, и въ всичко се съгласява да му даде правото само, ако **Златковъ** прѣдстави нуждитѣ удостовѣрения, че дѣйствително му се усвоила часть отъ мерата, нѣщо каквото ищеца **Златковъ** прѣдстави както отъ общинитѣ **Колуница** и **Божица**, тѣй и отъ Трънскій окръженъ управителенъ съвѣтъ подъ №. 1124, въ които се опредѣлява точно, че дѣйствително споредъ цѣлата мера, дадена **Златкову**, половина е притѣжание на **Божица** и **Колуница**;

3) че като се е задлъжила общината да даде мерата си на **Златкова**, тя е само въ право да даде собственната си, а не и чуждата, слѣдователно, **Златковъ** е въ правото да иска всичкитѣ си разноски, както и лихвитѣ на 7902 гроша за тѣзи двѣ години за да изпълни контракта си, както и всичкитѣ други разноски, които **Златковъ** е направилъ, и

4) че отвѣтницитѣ (Власинската община) сж викани съ призовка подъ №. 65 и обнародвано въ „Държавенъ Вѣстникъ“ броетъ 35, 36 и 37 1882 г. и не се явили, причинитѣ на които сж неизвѣстни на сѣдътъ, то, на основание ст. ст. 79, 115 и. 2, 134, 138, 167, 265, 270, 273, 276, 271 п. 1, 286, 290 и 972 отъ Врѣменнитѣ Сѣдебни Правила,

Рѣши задочно и неокончателно:

1) осѣжда с. Власинската община (Кралевство Сърбия) да заплати на **Зафира Златковъ** (7902) седемъ хиляди деветстотинъ и два гроша дългъ, (1897) хилядо осемстотинъ деветдесетъ и седемъ гр. двѣ годишна лихва на горнитѣ пари, (150) сто петдесетъ лева сѣдебни разноски и денгуби; а тѣй сжщо и сѣдебнитѣ разноски и денгуби до привеждане рѣшението въ изпълнение, и

2) допуца прѣдварително изпълнение на рѣшението, ако ищеца се съобрази съ ст. 286 п. 3 ал. 2 отъ Времен. Сѣд. Правила.

Рѣшението въ окончателна форма се прочете днесъ на 26 августъ 1882 год. а не благодарната отъ него страна може да го обжалова прелъ Софийскій апелативенъ сѣдъ въ два мѣсеченъ срокъ отъ послѣдното трикратно обнародване въ „Държавенъ Вѣстникъ“.

Първообразното подписами: председателъ: **Ив. Ив. Доковъ**, членове: **С. Мановъ** и **С. Титковъ** и приподписалъ секретаря **Хар. С. Драгановъ**.

Председателъ: **Ив. Ив. Доковъ**.
Секретарь: **Хар. С. Драгановъ**.

1—(1279)—3

Отъ Военното Министерство.

О Б Я В Л Е Н И Е

На НЕГОВО ВЕЛИЧЕСТВО ИМПЕРАТОРА бѣше благоугодно да разрѣши, щото всѣка година да постѣпватъ бесплатно въ морското училище двѣ млади българчета.

Военното Министерство, по заповѣдта на Военния Министръ, като обявява това, добавя, че тѣй като отъ младежитѣ, които желаятъ да постѣпятъ въ споменжтото училище се искатъ познания отъ наукитѣ по опредѣлена программа, то желающитѣ при прошенията си трѣбва да прилагатъ освѣнъ метрическо и кръщально свидетелства още медицинско свидетелство за здравието му и свидетелство или аттестатъ за преминованието курса на наукитѣ въ нѣкое учебно заведение.

О Б Я В Л Е Н И Е

№ 201.

Углавното отдѣление на Върховний Кассационенъ Сѣдъ обявява за знание на интересующитѣ се странѣ и лица, че въ сѣдебнитѣ му заседания на 19-й 23-й и 26-й день отъ идущий м. ноември т. г. ще се разгледатъ по сжщество като въ втора, апелативна инстанция, слѣдующитѣ дѣла:

На 19-й ноември — углавното дѣло №. 5 по описѣтъ на **Савва Стояновъ** изъ г. Ески-Джуна, бивший председателъ на **Ески-Джумайскій окръженъ управителенъ съвѣтъ**, обвиняемъ отъ **Ахмедъ Хасановъ Кубатовъ** изъ сжщия градъ, въ самопроизволно присвоивание посѣвитѣ му.

На 23-й ноември — углавното дѣло №. 7 по описа, на **Атанасъ К. Чакъровъ**, изъ г. Шуменъ, бивший секретаръ при **Ново-Пазарското околийско управление**, обвиняемъ че станжалъ причина за избѣгването на арестантинътъ **Салимъ Хюсеиновъ**.

На 26-й ноември — углавното дѣло №. 8 по описѣтъ, на бивший подпредседателъ при **Руссенскій окръженъ сѣдъ** **Йорданъ Симеоновъ**, бившитѣ членове при сжщия сжщия сѣдъ **Тодоръ Х. Паскалевъ** и **Стефанъ Х. Гендовъ** и бивший секретаръ на сжщия сѣдъ **Стефанъ Марковичъ**, обвиняеми въ подлогъ на единъ протоколъ по търговско дѣло на **Петръ Х. Христовъ** изъ г. Гемлекъ, (въ Турция) съ **Дончо Георгиевъ** изъ г. Руссе.

София, 25 октомври 1882 година.

Софийско гр. общ. управление.**ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 2445.

Софийското общинско управление, като е приготвило вече списъка на Софийскитѣ избиратели, съгласно новия избирателенъ законъ обявява съ настоящето, че по 7 членъ алинея 2-й отъ тоя законъ, единъ екземпляръ отъ спомѣнжтия списъкъ е залепенъ вчера на 20 сего октомври въ помѣщението на това управление и е въ расположението на интересующитѣ се.

София, 21 октомври 1882 год.

Помощникъ Кмета: Райновъ.

Секретаръ: Гр. Т. Гладиевъ.

1—(1479)—3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 2456.

Софийското градско общинско управление, обявява съ настоящето, че отъ 5 до 15 идущий мѣсець декември н. г. ще се държатъ въ помѣщението му публични аукционни търгове за отдаване подъ наемъ 39 зарзаватчийски дюкани, прѣзъ врѣмето отъ 1 януарий идущата 1883 год. до 1-й януарий 1884 год.

Търговетѣ ще се държатъ за всѣки дюкянъ отдѣлно, отъ 10 до 12 ч. прѣдъ пладнѣ и отъ 2 до 3 часа слѣдъ пладнѣ.

Отъ конкурентитѣ ще се иска предварително депозитъ за всѣки дюкянъ по 5% отъ досѣгашната му наемна плата.

По подробнитѣ условия, желающимъ могатъ да узнаятъ въ канцеларията на управлението; всѣки день освѣнъ неприсѣтственитѣ дни.

София 22 октомври 1882 год.

Помощникъ Кмета: Райновъ.

Секретаръ: Гр. Т. Гладиевъ.

1—(1480)—3

Софийскій окр. упр. съвѣтъ.**ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 2516.

Софийскій окръженъ управителенъ съвѣтъ, съ настоящето извѣстява — интересующитѣ се, че отъ 20 до 30 идущий мѣсець ноември въ канцеларията на съвѣта, отъ 9 часътъ заранъ до 3 подиръ обѣдъ, ще се произвѣжда публиченъ явенъ търгъ, за отдаването подъ наемъ за отъ първи идущий януарий 1883 година до 31 декември сжщата година, подвѣдомственитѣ на съвѣта недвижими имущества, находящи се въ Соф. окр. правителствени, вакувски и на невозвѣрналитѣ се още отъ бѣгство владѣлци турци, освѣнъ землитѣ.

Желающитѣ да се търгуватъ трѣбва да се намиратъ въ опредѣленното врѣме въ канцеларията на съвѣта, гдѣто могатъ да се узнаватъ и подробнитѣ условия.

Предсѣдатель: С. П. Величковъ.

Секретаръ: Г. В. Райновъ.

2—(1463)—3

Плѣвненскій окр. упр. съвѣтъ.**ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 2440.

Извѣстява се съ това на интересующитѣ се че ще се открие публиченъ търгъ за отдаването съ наемъ за прѣзъ идущата 1883 година воденицитѣ на незавѣрналитѣ се изъ бѣгство турци въ Ловченската Лукувитската и Тетевенската околии.

Желающитѣ да надаватъ могатъ да се отправятъ въ канцеларията на съвѣта, всѣкой

день освѣнъ празничнитѣ, за да узнаятъ подробнитѣ условия на отдаването, — и на 20-й казанния и ноември когато ще се произвежда търгътъ.

Предсѣдатель: Мецовъ.

Членъ секретаръ: А. Ц. Хитровъ.

2—(1462)—3

Руссенскій окр. упр. съвѣтъ.**ИЗВѢСТІЕ**

№ 1002.

Руссенскій окр. упр. съвѣтъ честь има да съобщи, че му е съобщено за единъ волъ безъ ступанинъ (юва), който се намира въ село Сѣново, Тутраканска околия и има слѣдующитѣ бѣлѣзи: на 13 год., косъмъ бѣлъ, рога чивга и дѣсното ухо цѣпено.

Умолява се ступанина на означеното животно да се яви въ съвѣта отъ днесъ до единъ мѣсець съ документъ за правособственностъ, за да му се предаде; въ противенъ случай ще се продаде за въ полза на хазната.

Руссе, 8 октомври 1882 година.

Предсѣдатель: К. Мариновъ.

Членъ-секретаръ: П. Пърговъ.

1—(1295)—1

ИЗВѢСТІЕ

№ 1003.

Руссенскій окръж. упр. съвѣтъ честь има да съобщи, че въ село Басарбово, Руссенска околия, отъ осемъ дни насамъ се намира една биволица безъ ступанинъ (юва), която се отели прѣди четири дни и има знаци: на 8 години, косъмъ черъ, дѣсното ѝ ухо разцѣпено, на дѣсния ѝ кракъ бѣлегъ Δ и на двата задни крака тритѣ нехти бѣли.

Умолява се ступанина на означеното животно за да се яви въ съвѣта отъ днесъ до единъ мѣсець съ документъ за правособственностъ, за да му се предаде; въ противенъ случай ще се продаде за въ полза на хазната.

Руссе, 9 октомври 1882 год.

Предсѣдатель: К. Мариновъ.

Чл. Секретаръ: П. Пърговъ.

1—(1440)—1

ИЗВѢСТІЕ

№ 1004.

Руссенскій окръж. упр. съвѣтъ има честь да съобщи, че му е съобщено за една кобила безъ ступанинъ (юва), която се намира въ село Дайдъръ, Тутраканска околия, съ слѣдующитѣ бѣлѣзи: на 5 год., косъмъ кулестъ, дѣсното ѝ око слѣпо и на корема има бѣлегъ отъ хамутъ.

Умолява се ступанина на означеното животно да се яви въ съвѣта отъ днесъ до единъ мѣсець съ документъ за правособственностъ, за да му се предаде; въ противенъ случай ще се продаде за въ полза на хазната.

Руссе, 5 октомври 1882 год.

Предсѣдатель: К. Мариновичъ.

Чл. Секретаръ: П. Първановъ.

1—(1441)—1

ИЗВѢСТІЕ

№ 1029.

Руссенскій окръж. упр. съвѣтъ честь има да съобщи, че му е съобщено за единъ хайгъръ безъ ступанинъ (юва), който се намира въ с. Асватъ Кьой, Тутраканска околия, и има бѣлѣзи: косъмъ алестъ, на челото има бѣло и четиртѣхъ му крака ковани.

Умолява се ступанина му да се яви въ съвѣта отъ днесъ до единъ мѣсець съ документъ за правособственностъ, за да му се

предаде въ противенъ случай ще се продаде за въ полза на хазната.

Руссе, 13 октомври 1882 год.

Предсѣдатель: К. Мариновъ.

Чл. Секретаръ: П. Пърговъ.

1—(1353)—1

ИЗВѢСТІЕ

№ 1044.

Руссенскій окръж. упр. съвѣтъ честь има да съобщи, че въ село Горня-Манастирица, Бѣлен. околия се намира на пазение въ кмета единъ конъ безъ ступанинъ (юва) съ слѣдующитѣ бѣлѣзи: 5 годишенъ косъмъ, червенъ, грива и опашка черна, ржстъ сръденъ, други бѣлѣзи нѣма.

Умолява се ступанина на реченний конъ да се яви въ съвѣта отъ днесъ до единъ мѣсець съ документъ за правособственностъ, за да му се предаде; въ противенъ случай ще се продаде за въ полза на хазната.

Руссе, 16 октомври 1882 год.

Предсѣдатель: К. Мариновъ.

Чл. Секретаръ: П. Пърговъ.

1—(1454)—1

Видинскій окръженъ съдъ.**ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 1650.

Видинскій окръженъ съдъ, углавно от дѣление, съгласно ст. 850 и 851 п. 1, 2 и 3 отъ Временнитѣ Сждебни Правила, дири Владимиръ Новиковъ родомъ изъ г. Ужица (Сърбия) и Василь Симеоновъ родомъ отъ г. Свищовъ, бивши жандарми при Ломската полиция, а сега съ неизвѣстно мѣстожителство, които се обвиняватъ въ това, че при изпълнение длъжността си нанесли побои на жителитѣ: Мехмедъ Х. Мустафа и Мурадъ Мехмедовъ жители отъ г. Ломъ.

Владимиръ Новиковъ е 22 годишенъ, рѣстъ високъ, снага суха, очи черни, носъ черенъ, лице дльгнесто, мустаки нѣма; а вторий Василь Симеоновъ 24 годишенъ, рѣстъ сръденъ, лице грапаво, мустаки малки черни, очи и коса черни; който знае гдѣ се намиратъ помѣнжтитѣ обвиняеми задължава се да ги обади на мѣстнитѣ власти, а тѣ се умоляватъ да ги препроводятъ немедленно слѣдователю при Видинскій окръж. съдъ Ломский участъкъ.

Предсѣдатель: Г. Д. Минковъ.

Подсекретаръ: Христо Х. Теодоровъ.

2—(1471)—3

Отъ Раховската митница.**ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 232.

Раховската митница честь има да объяви за всеобщо знание, че на 10 ноември т. г. часа 2 до 5 послѣ пладне, ще се продаватъ въ помѣщението ѝ слѣдующитѣ изостанали и конфискувани стоки:

30 оки суровъ тютюнъ мѣстно произведение.

19 хавана за дробение тютюнъ съ прина дльжноститѣ.

10 ножа тоже за дробение тютюнъ и 85 оки нишадъръ.

Желающитѣ да купятъ отъ означенитѣ стоки, умоляватъ се, да се явятъ за наддавание въ опредѣления день и часове.

Окончателно възлагание ще бѣде сжщия день.

Рахово, 21 октомври 1882 год.

Управитель: (под.) Сукнаровъ.

Секретаръ: (под.) Р. Г. Каракашовъ.

3—(1460)—3